

קריאה יקרה

בידור ונופש בנהריה

אנו לשרותך

- פנסיון זילברמן, כשר
- מלון בית כהן
- מלון לאופר
- מלון בית לוין
- מלון עדן
- מלון פרנק, כשר
- מלון פופר
- מלון פרק
- מלון פאר
- מלון פינגוין
- פנסיון פרידמן, כשר
- מלון קרלטון (יפתח בקרוב)
- מלון רוזנשטיין, כשר
- מלון רוזנבלט, כשר
- מלון רוה
- מלון הכוכב, כשר
- מלון מיאמי
- מלון קפה הוד
- פנסיון אספלנד
- מלון בן-חור, כשר
- פנסיון גליי-ים, כשר
- מלון גן השושנים, כשר
- מלון דוד, כשר

עירית-נהריה

הלהבה לעידוד תירות מימי / משרד התיירות

הנך רשאי לנהוג במכונית מרוץ ללא רשיון כשטח התערוכה הפתוח כל יום מ-5 עד חצות קארטינג. הספורט שכבש את כל אירופה. אוטובוסים: 22, 27, 28, 42

חיבים להשאיר את כל הטרדות בצד, לא חסר בגליון זה גם אותו רגע של נופש. הפעם: ליד בריכת השחייה.

★ ★ ★

חברי המערכת במקרים לעתים מזומנות בבתי-המשפט, במסגרת תפקידיהם. אבל לא תמיד כדי לאסוף אינפורמציה; לעתים הם נקראים גם למסור שם אינפורמציה. כך קרה השנים מחברי המערכת: הכתב רן כסלו והצלם יגאל מן. צוות זה הגיש לך, בשעתו, את הסקופ על גילוי מקום-קבורה של הפעוטה אסתר בן-שיטריט בי-חולות קיסריה. גילגולו של סקופ זה הביא את השניים לדוכן העדים בבית-המשפט ה-מחוזי בחיפה.

במרכז העדות היה משפט שאמר הנאשם ברצח, יעקב עודי, לכסלו: "תגיד למשטרה, שאילו חיפשה בשפת-הים באותו מרץ שהיא מחפשת בכפר-סבא, היתה מגלה את ה-ילדה זומן". כסלו מסר זאת למשטרה, וידי-עה זו הביאה לגילוי הגופה.

בחודש שעבר נקרא כסלו להעיד, כעד התביעה. הסתבר כי עדותו היא בעלת מש-עות גורלית לגבי הנאשם, ולכן הוא נאלץ לעמוד על דוכן העדים במשך יומיים, כש-הסניגור מנסה לערער את עדותו. "מר עודי", העיד כסלו, "אמר לי שהוא ראה את הילדה מתה. חנוקה. היא שוכבת על הגב ופיה פתוח. צווארה ערוף במטפתח לבנה, או סמרטוט לבן אחר. היא נמצאת על גבעה קטנה, כמעט כל גופה מכוסה בחול. הגופה נמצאת בין הכביש לים, ובסביבת עץ או עצים."

כיצד ידע עודי פרטים אלה? תשובתו פורסמה או כהעולם הזה וכסלו חזר עליה בבית-המשפט: לדבריו נסע לבאר-שבע כדי להתיעץ עם רב, הידוע בכשרונותיו וגלות ילדים אבודים. משגילה כי הרב נפטר, פנה לשו"ת בבקשה אל-גרבייה. סיפר אז עודי: "אני יודע שאדם לא מאמינים בזה, אבל היה שם בחדרו של הערבי עוד משהו: שד. הערבי אמר לי שאני רשאי לבקש מהשד כל דבר, ואז ביקשתי כי יסיר את החול מעל ה-גופה."

כסלו הציע לעודי כי יחפשו יחד את הגופה בשפת-הים של כפר-סבא. מדוע דחק בכפר-סבא? למה לא בשפת הים בנת-יה או בקיסריה? השיב עודי.

★ ★ ★

בשבוע שעבר הוכתרה ויויאן דליביאנקר למלכת היופי של ישראל. מכיון שקודם לכן היתה ויויאן מלכת-המים, ונבחרה בתחרות שאורגנה על-ידי העולם הזה, פנו אלינו רבים בשאלה: מדוע אין אנו מחזשים תחרות זו?

החידוש הגדול שהנהיג העולם הזה בתחרות זו היה האוסף בו נבחרת המלכה. אין הבחירה נעשית בידי חבר-שופטים מצומצם, היכול להיות מושפע מכל מיני שיקולים צדדיים. הבחירה נעשית באורח דמוקרטי, כשקהל הצופה בתחרות — והנע בין כמה מאות ל-2000 איש — קובע בעצמו את המלכה. הוא עושה זאת כמו בבחירות ל-כנסת: על-ידי הטלת פתק לקלפי.

ועדת-קלפי, בה בוחר הקהל בערב הנשף, מונה את הקולות, וקובעת מי המלכה ומי הן סגניותיה. שיטה זו הוכיחה את יעילותה, שכן דעת הרוב תמיד העניקה את הכתר למועמדת המתאימה ביותר. בצורה זו גם מילאה התחרות את יעודה האמיתי: בחירת צעירה המגלמת את היופי הצברי, כפי שהוא נראה לקהל גדול של אזרחים.

עובדה היא, שמלכות המים אשר נבחרו בצורה זו זכו כולן להכרה מיוחדת, בארץ ובחו"ל, והן מסמלות את היופי של בנות הארץ.

בשנה שעברה היתה המערכת שקועה ב-מערבולת הבחירות, שהיו לגביה מיבחן גורלי. לכן לא היה מי שיתמסר לאירגון בחירת מלכת המים, השנה החלטנו לחדש את המסורת, ולערך תחרות לבחירת מלכת המים של שנת 1966.

המייבצע יתחיל רשמית בשבוע הבא, כאשר יתפרסמו הפרטים המלאים, ותנאי התחרות. אם אתה מכיר מועמדת מתאימה — או אם את בעצמך מועמדת כזו — היכוננו לשבוע הבא.

איש כפי

מספר הגליון שבידך עתה הוא 1500. זהו סימן-דרך בחייו של כל שבועון. גם בחייה של המערכת הנוכחית של העולם הזה, זהו סימן-דרך. הגליון הראשון שלה נשא את המספר 651. מאז עברו 850 שבועות, ובכל שבוע הגיע אליך גליון.

כאשר עמדנו להוציא לאור את גליון ה-1000 שלנו, היה בדעתנו לחגוג את ה-מאורע כדבעי. אבל ויתרנו על התוכניות החגיגיות, והקדשנו את הגליון המיוחד להג-צחת חללי סיני.

כל עורכי השבועון וחברי המערכת, נטלו על עצמם, את חובי-הכבוד לבקר בביתם של כל אחד מהרוגי הסיני. הם ריכזו את סיפורי חייהם וצילומיהם של כל הנופ-לים, יצרו מהם את מפעל ההנצחה שגראה להם חשוב מכל טפיחה-על-שכם מערכתית, גם עתה, בהתקרב מועד הופעתו של הגליון הנוכחי, נשאלה במערכת השאלה כי-צד לציין את המאורע. התשובה פרושה עתה לפניך.

הגליון הנוכחי, עם כל היותו סימן-דרך, אינו גליון חגיגי. הוא לא הוקדש להעלאת זכרונות, או לסקירת הישגים. הוא הוקדש למציאות.

כמו בכל שבוע מבין 1500 השבועות שעברו, הוא מציג את פניה של ישראל האקטואלית. הוא מנתח בעיות, חושף סודות וסכנות, מרחח על הנעשה בכל שטח-החיים. אפשר לומר כי תוכן גליון זה הוא "שיג-רתי". אלא שהשיגרה אצלנו מורכבת כולה מחדשנות עירנית. בזאת תיזכה, מתוכן ה-גליון:

● כתבת השער הקירמי מטילה אור חדש ומפתיע על פרשת הדיפלומט אלכסנדר טרק, שהסעירה את ישראל. זוהי ידיעה בלעדית, שמחר תסיק עתונים אחרים.

● הכתבה על "העסק הביש העיראקי", אודות הטלת הפצצות בכנודא, דנה באחת הפרשות המסתוריות ביותר בתולדות ה-מדינה. היא מעסיקה מזה שבועות את כל העיתונות הישראלית. אבל ההתעניינות הזאת היא תוצאה של כתבה סנסציונית ראשונה, שהועלתה מעל דפי העולם הזה (1494) את השאלה: מי הטיל את הפצצות?

שאלה זו לא הוצגה רק כדי ליצור סנסציה עתונאית. שבועון זה ידע את הבעיה מאז החלו מגיעים המוני העולים מעיראק. כאשר נוצרה עתה האפשרות לה-שוף את רקע המחלת העיראקית עשינו זאת כצעד ראשון ממאמץ להביא להכרה רחבה בנכונות עדה זו ולהענקת המגיע לה.

● הכתבה על ההסתדרות מצביעה על אחד המוקדים החשובים של המשבר הגדול העובר עתה על רבבות עובדים במדינה. זהו אמנם דו"ח מיוחד, אבל יותר משהו מדהה הוא חושף עובדות בלתי ידועות ומביא לך גילויים בלעדיים.

זהו סוג העבודה העיתונאית שבגללו התפרסם העולם הזה בחמש-עשרה השנים האחרונות. שיטת העבודה: הקמת צוות מחקר מיוחד, המקבל הנחיות רחבות על נושא המחקר, מקדיש לאחר מכן שבועות שלמים לאיסוף האינפורמציה, תוך מגע עם מקו-רות סודיים ביותר. את תוצאת המחקר הם מרכיבים, והוא הפך חומר גלם לצוות שני: צוות של שיכתוב, עריכה וגראפיקה. גושא השער האחורי יכול להיחשב כחלק הקל של הגליון. אבל כדאי לך לקרוא אותו ברצינות.

גם כאן באה הידיעה הראשונה ממקורות מיקצועיים מוסמכים. רופאים, עימם מקיימת המערכת קשרים מזה שנים, הביאו לתשומת ליבה את ממדי הסכנה המתפתחת. מרגע צילצול פעמון האזעקה ועד הגשת הדו"ח, עבר פחות משבוע של מחקר אינטנסיבי.

● המדורים הקבועים מספרים לך מה קרה השבוע בשטח הפוליטיקה, המפלגות, הספורט, האמנות, הקולנוע. אין זו סקירה תמציתית של עובדות ידועות. מתחת לכות-רות הצנועות תמצא גילויים חדשים, אפילו בנושאים שכבר זכו לטיפול נרחב בעתונות היומית. מדורים אלה הם עמודי-השדרה של כל שבועון חדשות במתכונת העולם הזה.

● הדו"ח לכוחר שמגיש השבוע אורי אבנרי הוא, לדעתי, המרתק ביותר שנכתב עד כה. הוא מצליח להביא לך סקופים בנוש-אים שהם, לכאורה, גלויים לעיני תריסר כתבים פרלמנטריים. אם אתה בין אלה שעזרו לשלוח את אורי אבנרי לכנסת, תמצא בדו"ח זה הוכחה, כי הוא ממלא את התבי-טחות שנתן לך לפני הבחירות. ומכיוון שקיץ הוא קיץ, ויש רגע שבו